ЛЬВІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
Економічний факультет
Кафедра соціального забезпечення та управління персоналом

ТЕЗИ ДОПОВІДЕЙ

Міжнародна науково-практична конференція

«СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА ТА ДЕІНСТИТУЦІАЛІЗАЦІЯ: СТРАТЕГІЇ СТІЙКОСТІ ГРОМАД У ПОВОЄННІЙ ВІДБУДОВІ УКРАЇНИ»

СОЦІАЛЬНА ПОЛІТИКА
ТА ДЕІНСТИТУЦІАЛІЗАЦІЯ
КОНФЕРЕНЦІЯ СТІЙКИХ ГРОМАД

24-25 квітня 2026 року, Львів

Банера Н.П.	Роль державної політики у стимулюванні розвитку ветеранського підприємництва в Україні	179
Дмитрук В.О. Чубко К.А.	Ринок молочної продукції та маркетингові стратегії в умовах соціальних змін	182
Висоцький Ю.Б.	Обліково-аналітична система як джерело інформації в управлінні економічною безпекою	183
Паславська І. М. Кулівацький В. В.	Економічний аналіз регіонального розвитку України на основі байєсівського моделювання	185
Артим-Дрогомирецька З.Б. , Грицай А.В.	Моделювання зайнятості населення україни як інструмент формування стратегій стійкості громад у повоєнний період	187

СЕКЦІЯ 4 ЦИФРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ ТА МОДЕЛЮВАННЯ СИСТЕМ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ГРОМАД		
Шевчук Т.В.	Цифрові технології у системі соціального забезпечення громад: сучасні підходи та перспективи розвитку	190
Мельник Н.В.	Класифікація електронних послуг за змістом їх електронного надання	192
Грицанюк В.В.	Імплементація принципів цифрової доступності в законодавстві європейського союзу	195
Грінько В. П.	Цифровізація фінансових послуг як фактор підвищення доступності та ефективності соціального забезпечення населення в територіальних громадах	197
Дудченко В.С. Поліщук О.С.	Цифрові технології та інноваційні методи в практиці соціальної роботи	200
Возна Л.Б. Глушко С.В.	Цифровізація системи соціального забезпечення України: сучасні тенденції, бар'єри та перспективи	202
Боляк М.В. Лагоцький Т.Я.	Моделювання впливу бюджетної політики на економічний розвиток України	204
Паславська Р.-А.Р. Лагоцький Т.Я.	Моделювання енергетичного сектору України в умовах війни: сценарний аналіз дефіциту електроенергії	206
Ковба Д.Д.	Цифровізація соціального супроводу ветеранів як чинник трансформації соціальних послуг у громаді	208
Музичка А. М.	Цифровізація соціальних послуг як чинник підвищення стійкості територіальних громад у повоєнній відбудові України	211
Лойко О.В. Терлецька О.М.	Цифрові технології як інструмент підвищення ефективності системи соціального забезпечення громад	212
Прийма С.С.	Аналіз індексу соціального прогресу засобами цифрової платформи social progress imperative	214
Дмитришин А.М.	Цифровізація соціальної підтримки	218
Чопко Н.С.	Цифрові платформи як інструмент підвищення доступності соціальних послуг в Україні: можливості та ризики	220

Література:

1. Тищенкова І.О. Класифікація електронних послуг, що надаються органами публічної адміністрації. *Науковий вісник Ужгородського національного університету.* 2015. Випуск 32. Том 2. С. 70-73.
2. Питання Єдиного державного веб-порталу електронних послуг та Єдиного державного порталу адміністративних послуг : Постанова Каб. Міністрів України від 04.12.2019 № 1137 : станом на 3 квіт. 2026 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1137-2019-п#Text (дата звернення: 15.04.2026)
3. Про адміністративні послуги : Закон України від 06.09.2012 № 5203-VI : станом на 2 берез. 2026 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5203-17#Text (дата звернення: 15.04.2026).
4. Дія – Державні послуги онлайн. Державні послуги онлайн | Дія. URL: https://diia.gov.ua/ (дата звернення: 15.04.2026).
5. Електронний кабінет – Державна податкова служба України | Електронний кабінет платника податків. URL: https://cabinet.tax.gov.ua/ (дата звернення: 15.04.2026).

Грицанюк В.В.
Електронна пошта: vita.hrytsanyuk@gmail.com
Львівський державний університет безпеки життєдіяльності

ІМПЛЕМЕНТАЦІЯ ПРИНЦИПІВ ЦИФРОВОЇ ДОСТУПНОСТІ В ЗАКОНОДАВСТВІ ЄВРОПЕЙСЬКОГО СОЮЗУ

Hrytsaniuk V.V.

IMPLEMENTATION OF DIGITAL ACCESSIBILITY PRINCIPLES IN THE LEGISLATION OF THE EUROPEAN UNION

У сучасному цифровому суспільстві забезпечення доступності інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ) для осіб з інвалідністю є важливою передумовою соціальної інклюзії, рівності та реалізації основоположних прав людини. Швидка цифровізація послуг у сферах освіти, охорони здоров'я, державного управління та економіки актуалізує проблему доступності веб-контенту та цифрових сервісів. У цьому контексті особливого значення набуває поєднання ефективного законодавчого регулювання та сучасних технологічних рішень.

Теоретичні основи цифрової доступності в Європейському Союзі формуються на перетині прав людини, соціальної інклюзії та технологічних стандартів. ЄС розглядає цифрову доступність не лише як технічну вимогу до веб-сайтів, а як фундаментальне право людини, що забезпечує рівний доступ до інформації та послуг у цифровому середовищі.

Цифрова доступність в ЄС грунтується на Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю (CRPD) та Хартії основних прав ЄС (ст. 26). Ці документи закріплюють право осіб з інвалідністю на рівний доступ до інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ). Зокрема, Конвенція ООН про права осіб з

інвалідністю вимагає забезпечення доступності Інтернету та цифрових сервісів на рівних умовах з іншими користувачами. У цьому контексті цифрова доступність розглядається як інструмент соціальної інтеграції, економічної участі та незалежного життя людей з інвалідністю. Цифрова доступність визначається як можливість для всіх користувачів сприймати інформацію, розуміти її та взаємодіяти з веб-ресурсами. Це означає, що веб-сайти, мобільні додатки та цифрові сервіси мають бути придатними для використання людьми з різними видами порушень. Водночас підкреслюється, що доступність вигідна не лише людям з інвалідністю, а всім користувачам (наприклад, субтитри або голосове озвучення контенту)

Європейський Союз інтегрує теоретичні принципи у законодавство. Практична реалізація цих підходів здійснюється через систему нормативних актів, які встановлюють як загальні вимоги до доступності, так і конкретні технічні стандарти. У цьому контексті доцільно розглянути ключові документи, що регулюють дану сферу.

Технічним стандартом в країнах Європейського Союзу є Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) це міжнародний стандарт, який визначає, як зробити вебконтент доступнішим для людей з інвалідністю. Його основна мета – зробити сайти, мобільні застосунки та цифрові сервіси зрозумілими, зручними і придатними для використання незалежно від фізичних чи когнітивних особливостей людини. Стандарт охоплює такі аспекти, як можливість сприйняття інформації за допомогою різних органів чуття, зручність навігації, сумісність із допоміжними технологіями та передбачуваність взаємодії з інтерфейсом. Використання цього стандарту сприяє не лише інтеграції людей з інвалідністю у цифрове середовище, але й підвищує загальну якість вебресурсів, роблячи їх більш зручними для всіх користувачів, включаючи людей похилого віку, осіб із тимчасовими обмеженнями або тих, хто користується інтернетом у складних умовах [1].

Директива ЄС Web Accessibility Directive (2016/2102) встановлює обов’язкові вимоги щодо доступності вебсайтів і мобільних застосунків органів державного сектору. Її головна мета – забезпечити рівний доступ до цифрових послуг для всіх громадян, включаючи людей з інвалідністю, а також уніфікувати підходи до доступності в усіх країнах Європейського Союзу. Документ зобов’язує державні установи адаптувати свої онлайн-ресурси відповідно до принципів доступності, щоб інформація була сприйнятною, зрозумілою, зручною для використання різними категоріями користувачів та передбачає моніторинг і звітність щодо доступності [2].

Окрім встановлення вимог, директива передбачає механізми контролю, зокрема регулярний моніторинг відповідності сайтів і додатків, а також звітність держав-членів перед Європейською Комісією. Вона також вводить обов’язок публікувати декларації доступності, де зазначається рівень відповідності ресурсу стандартам і можливі обмеження [2]. Важливо, що технічною основою для виконання вимог директиви є стандарт EN 301 549, який деталізує критерії доступності

EN 301 549 – це гармонізований європейський стандарт, який визначає конкретні технічні вимоги до доступності інформаційно-комунікаційних технологій (ІКТ), включаючи вебсайти, мобільні застосунки, програмне забезпечення та електронні пристрої. Його основна функція – слугувати практичним інструментом реалізації законодавчих вимог ЄС, зокрема Директиви 2016/2102. Стандарт описує, якими мають бути цифрові продукти і сервіси, щоб бути доступними для людей з різними видами обмежень. Цей документ тісно пов'язаний із міжнародними рекомендаціями WCAG і фактично перекладає їх у технічні критерії, які можна перевірити і застосувати на практиці. Він використовується як «еталон відповідності»: якщо продукт відповідає EN 301 549, вважається, що він відповідає вимогам європейського законодавства у сфері доступності. Таким чином, стандарт забезпечує єдину систему оцінки доступності цифрових технологій у межах ЄС [3].

Європейський акт про доступність (European Accessibility Act, Directive (EU) 2019/882) розширює вимоги доступності за межі державного сектору і поширює їх на приватні компанії, що надають певні продукти і послуги на ринку ЄС. Метою цього документу є забезпечення того, щоб ключові сфери, такі як електронна комерція, банківські послуги, транспорт, електронні книги та телекомунікації, були доступними для всіх користувачів. Таким чином, акт сприяє створенню єдиного доступного ринку та зменшенню бар'єрів для людей з інвалідністю. Він не створює абсолютно нових технічних стандартів, а базується на вже існуючих, зокрема на EN 301 549, який використовується як орієнтир для відповідності. Документ встановлює загальні вимоги до доступності продуктів і послуг, залишаючи країнам-членам можливість визначати механізми контролю та впровадження. Повне застосування акту відбулося з 2025 року, що робить його ключовим інструментом інтеграції принципів цифрової доступності у приватний сектор [4].

Отже, цифрова доступність у Європейському Союзі розглядається як невід'ємна складова реалізації прав людини та важливий інструмент соціальної інклюзії в умовах цифрового суспільства. Поєднання міжнародних принципів, закріплених у Конвенції ООН про права осіб з інвалідністю, із чіткою нормативно-правовою базою ЄС забезпечує системний підхід до впровадження доступності у цифровому середовищі. Важливу роль у цьому процесі відіграють як законодавчі акти, що регламентують обов'язкові вимоги для державного і приватного секторів, так і технічні стандарти, зокрема WCAG та EN 301 549, які конкретизують механізми їх реалізації. Такий комплексний підхід сприяє уніфікації вимог, підвищенню якості цифрових послуг і створенню інклюзивного середовища, доступного для всіх категорій користувачів.

Література:

1. Web Content Accessibility Guidelines (WCAG) 2.2 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://www.w3.org/TR/WCAG22/ (дата звернення: 17.04.2026).
2. Directive (EU) 2016/2102 of the European Parliament and of the Council of 26 October 2016 on the accessibility of the websites and mobile applications of public

sector bodies [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX:32016L2102 (дата звернення: 17.04.2026).
3. Web Accessibility Directive – Standards and harmonisation [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://digital-strategy.ec.europa.eu/en/policies/web-accessibility-directive-standards-and-harmonisation (дата звернення: 17.04.2026).
4. European Accessibility Act (Directive (EU) 2019/882) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://accessible.org/european-accessibility-act-eaa-summary/ (дата звернення: 17.04.2026).

Грінько В. П.
Електронна пошта: viktoriia.hrinko@lnu.edu.ua
Науковий керівник: к.е.н, доц. Кушнір Т. М.
Електронна пошта: taras.kushnir@lnu.edu.ua
Львівський національний університет імені Івана Франка

ЦИФРОВІЗАЦІЯ ФІНАНСОВИХ ПОСЛУГ ЯК ФАКТОР ПІДВИЩЕННЯ ДОСТУПНОСТІ ТА ЕФЕКТИВНОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАСЕЛЕННЯ В ТЕРИТОРІАЛЬНИХ ГРОМАДАХ

Hrinko V. P.

DIGITALIZATION OF FINANCIAL SERVICES AS A FACTOR FOR INCREASING THE ACCESSIBILITY AND EFFICIENCY OF SOCIAL SECURITY FOR THE POPULATION IN TERRITORIAL COMMUNITIES

Сьогодні спостерігається активне впровадження цифрових технологій у сферу надання фінансових послуг, що впливає на їх доступність для населення. Особливого значення цифровізація фінансових сервісів набуває в умовах необхідності забезпечення ефективного соціального захисту громадян в територіальних громадах. Цифрові фінансові інструменти сприяють підвищенню доступності фінансових послуг, розширенню можливостей користування ними та формуванню нових моделей взаємодії між населенням і фінансовими установами.

Фінансові послуги створюють умови для ефективного перерозподілу фінансових ресурсів між суб'єктами господарювання та населенням. Вони мають на меті не лише отримання прибутку фінансовими установами, але й забезпечення соціальної стабільності, підвищення фінансової грамотності громадян та їх доступу до сучасних фінансових інструментів. Через систему фінансових послуг забезпечується інвестиційна активність і стимулювання місцевого підприємництва.

У територіальних громадах доступність фінансових послуг є важливою передумовою ефективного функціонування соціально-економічної системи, оскільки кожен економічний суб'єкт має власні потреби у фінансових послугах, без яких неможливо забезпечити здійснення розрахункових операцій, реалізацію господарської діяльності та підтримку економічної стабільності. Поведінка клієнтів фінансових установ залежить від характеристик самих послуг, способу